

Eltűnőben – Pilinszky János emlékére

FECSKE Csaba

Talán

a nevére nem emlékszem
 csak kislányos mosolya maradt meg
 talán meg sem ismerném már
 talán férjhez ment azóta gyerekei születtek
 talán elvált talán megözvegyült
 talán néha eszébe jutok
 mint most ő is nekem
 ahogy azt pityergi
 te se vagy különb a többinél
 talán nem voltam az
 talán nem
 talán

Tétován

egykor hittem neked ma már nem hiszek
 hogy terheink nagyját te viszed
 hogy te faragtál volna ki engem
 szinte a semmiből hogy az legyek akinek
 lennem kell mert lehet s takarítasz
 ha a sérült szív szutyka kidől volt
 hogy mindenkinek ma már senkinek
 ti lettetek szegényebbek ezáltal vagy én
 száradó morzsa az Isten tenyerén mikor
 vagyok hú magamhoz és hozzátok
 ha kételkedek ha nem hiszek
 feloldoz-e gyöngeségünk megannyi
 hibája (vétke) alól az önmarcangolás
 van-e minden gondolatra öröme szó
 pontos és szelíd és vállalható
 ha tétován sunnyogva kerül eléd egy
 tudd mondani ez nem az ez nem elég

Ha nem nagy kérés

hová lettek a húsleves szagú vasárnapok
 minden nap hétköznap veritékező
 szorgalmas idő gazdátlan harangszó
 ténfereg házaink felett
 az út ahol éjszakánként kutyák énekelnek
 elfutott előled minden út csapda kísértés
 hatvanhárom eleven éved semmiség az
 örökkévalósághoz képest véletlen
 könnycsepp igazgyöngy vagy jég mert
 vihar tombolt itt bőszi vihar ágyban
 párnák közt ne ilyen életet
 ha nem nagy kérés egy másikat
 adj Istenem

Sötét van

hogy vagy kérdezi
 de nem várja meg
 úgyis tudja
 szél szalad el mellettünk
 hóna alatt a nyárral
 várhatott volna még
 nyílnak a völgyben a kerti virágok
 de este már sötét van
 holddal világítanak az angyalok
 az ember hazaangyalog
 és üres a ház
 a komor falakra
 csönd vigyáz

HORVÁTH Adél

Párnacsend

komótosan szivárogtál be
 gondolatok és szavak közé
 egy levegővételnek nevezett
 semmibe hangod fehér zajjá
 vált rettentő nélküle a csend
 félek a pulzusom redukálni
 kell de még nem akarom ha
 lehajtom a fejem téged várlak
 szisztolé diasztolé zavarba ejt
 a párna némasága csak egy
 pillanatra nem figyeltem aztán
 a verseimben leggyakrabban
 használt alany már te vagy